

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/232/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213205110
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4213205110.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľky: F. T., T. X.X.XXXX, H. U. Č.. XXX, v konaní zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o., Pohraničná 4, Komárno, proti odporcovi: REGIONAL CLIENTIS, s.r.o., Špitálska 2905, Komárno, IČO: 46 380 027, v konaní zastúpenému R. Č., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Komárno, o zaplatenie 868,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 868,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 868,- € od 21.1.2013 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 178,01 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Komárno súdny poplatok za návrh vo výške 52,- € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.3.2013 sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť jej sumu 868,- € s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia. Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom v úmysle získania pôžičky uzavrela dňa 19.11.2012 dve zmluvy o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva č. 100167 a 100166. V rovnaký deň zaplatila odporcovi registračné poplatky celkovo vo výške 600,- €, pričom mu uhradila aj mesačné splátky za mesiac november a december 2012 celkovo vo výške 268,- €. Do dňa podania návrhu na začatie konania jej však zo strany odporcu žiadne finančné prostriedky poskytnuté neboli. Mala za to, že zmluva v časti bodu III. ods. 5 ako aj v časti bodu IV. nespĺňa náležitosti v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uzavreté zmluvy sú podľa jej názoru absolútne neplatné, preto jej vzniklo právo na zaplatenie sumy, ktorú odporcovi titulom neplatnej zmluvy uhradila v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Zároveň si uplatnila zaplatenie príslušenstva pohľadávky, úroku z omeškania z dlžnej sumy počnúc dňom 21.1.2013, keď odporcu písomnou výzvou vyzvala na vrátenie sumy 868,- €, ktorú výzvu odporca prevzal dňa 17.1.2013, avšak na jej výzvu nereagoval.

Tunajší súd vo veci vydal dňa 19.8.2013 platobný rozkaz 10Ro/155/2013-20. Keďže platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk, uznesením č.k. 10Ro/155/2013-31 zo dňa 13.1.2014 bol v celom rozsahu zrušený.

Z dôvodu neznámeho pobytu odporcu, tomuto bola uznesením č.k. 14C/232/2014-35 zo dňa 27.3.2014 ustanovená za účelom zachovania jeho práv v konaní opatrovníčka.

Súd vec prejednal v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti opatrovníčky odporcu. Vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením výpisu z obchodného registra odporcu, zmluvy o vzájomnej spolupráci č. 100167, zmluvy o spolupráci č. 100166, kópie príjmových pokladničných

dokladov, kópie podacieho lístka, podania navrhovateľky zo dňa 4.1.2013 spolu s kópiou doručenky, platobného rozkazu č.k. 10Ro/155/2013-20 zo dňa 19.8.2013, uznesenia č.k. 10Ro/155/2013-31 zo dňa 13.1.2014, výpisu z obchodného registra odporcu zo dňa 21.7.2014, všeobecných zmluvných podmienok zo dňa 19.11.2012, kópie prvej strany časopisu Citystar č. 23, 3 ročník zo dňa 3.12.2012 a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Odporca je obchodná spoločnosť s predmetom činnosti (okrem iného) poskytovanie úverov alebo pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt, sprostredkovanie poskytovania úverov alebo pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt.

Dňa 19.11.2012 navrhovateľka uzavrela s odporcom dve zmluvy o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva (č. 100166 a 100167). Ako vyplynulo z príjmového pokladničného dokladu č. 008 zo dňa 19.11.2012, na základe uzavretých zmlúv navrhovateľka odporcovi uhradila dňa 19.11.2012 sumu 600,- € titulom registračného poplatku. Taktiež v tento deň, t.j. 19.11.2012 uhradila odporcovi sumu 134,- € titulom mesačného poplatku (príjmový pokladničný doklad č. 008 zo dňa 19.11.2012), pričom dňa 7.12.2012 odporcovi uhradila ďalších 134,- € titulom mesačného poplatku. Uvedené vyplynulo z predloženého ústrižku podacieho lístka podacie číslo 242 zo dňa 7.12.2012. Dňa 4.1.2013 navrhovateľka písomne upozornila odporcu, že zmluvy, ktoré s ním uzavrela pre nesplnenie zákonných podmienok v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka považuje za absolútne neplatné právne úkony. Zároveň vyzvala odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia pozostávajúceho zo sumy 868,- €, ktorú sumu mu na základe zmlúv uhradila. Odporca prevzal predmetnú výzvu dňa 17.1.2013, na výzvu navrhovateľky nereagoval.

Navrhovateľka v priebehu konania uviedla, že v skutočnosti si od odporcu chcela zobrať pôžičku. S takýmto úmyslom odporcu telefonicky kontaktovala reagujúc na inzerát zverejnený v časopise Citystar. Pri telefonickej rozhovore komunikovala so zamestnankyňou odporcu pani Tóthovou. Povedala jej svoju požiadavku, pričom zamestnankyňa odporcu si od nej vypýtala telefónne číslo za účelom jej kontaktovania v prípade, ak odporca jej žiadosti o pôžičku vyhovie. Mala záujem o pôžičku vo výške 15.000,- €. Zamestnankyňa odporcu ju následne telefonicky kontaktovala približne za dva dni s tým, aby sa dostavila do pobočky odporcu za účelom poskytnutia pôžičky. Po dostavení sa do pobočky odporcu v Komárne s ňou komunikovala pani Tóthová, ktorá jej oznámila, že bude potrebné uzavrieť dve zmluvy, v ktorých bude uvedená výška pôžičky po 7.500,- € a že pôžičku jej odporca poskytne do dvoch dní. K poskytnutiu pôžičky malo dôjsť v hotovosti alebo vkladom na účet, pričom finančná hotovosť mala byť odovzdaná za prítomnosti notára. Celé stretnutie trvalo asi 15 minút. Zmluvy i všeobecné obchodné podmienky jej predložila zamestnankyňa odporcu s tým, že tieto obsahujú ich dohodu o poskytnutí pôžičky a že má predložené listiny podpísať. Suma pôžičky jej však v dohodnutej lehote poskytnutá nebola. Preto telefonicky kontaktovala odporcu v snahe zistiť, prečo jej pôžička poskytnutá nebola. Vtedy sa pani Tóthová vyhovárala na rôzne dôvody, pre ktoré nemohla byť pôžička v dohodnutej dobe poskytnutá. Bolo jej však oznámené, aby zaplatila i ďalšiu mesačnú splátku (za mesiac december 2012) a že potom jej pôžička bude poskytnutá. Naposledy, keď sa jej podarilo skontaktovať sa so zamestnancom odporcu, tento ju vysmial. Uviedol, že nemá žiaden dôkaz o tom, že odporcovi niečo uhradila a zložil jej telefón. V januári 2013 zistila, že odporca svoju pobočku v Komárne zrušil.

Opatrovníčka odporcu sa k podanému návrhu na začatie konania a jeho prílohám nevyjadrila, hoci jej spolu s výzvou na vyjadrenie sa boli doručené dňa 26.6.2014.

Podľa čl. III bod 1 Zmluvy o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva zo dňa 19.11.2012, predmetom tejto zmluvy je dohoda o kúpe práva na uzavretie budúcej kúpnej zmluvy (nákupné právo). Budúcou kúpnu zmluvou je zmluva o kúpe individuálne určenej huteľnej veci/alebo služby špecifikovanej v tejto zmluve, na zakúpenie ktorej v čase uzavretia tejto zmluvy poverovateľ nemá finančné prostriedky. Za účelom nadobudnutia tohto kúpneho práva uzatvára poverovateľ (navrhovateľka) s povereným (odporca) túto zmluvu, ktorou poverený poveruje poverovateľa, aby na základe a v medziach tejto zmluvy poverovateľ zakladal zákaznícke skupiny a v rámci takto založených skupinových štruktúr organizoval činnosť týchto skupín a ich členov a vyvíjal činnosť smerujúcu napomáhaniu členom skupín nadobudnúť nákupné právo, a poverovateľ toto poverenie prijíma.

Podľa čl. III bod 2. Zmluvy o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva zo dňa 19.11.2012, na základe toho, čo je uvedené v bode 1) sa poverený zaväzuje, že zaradí poverovateľa do niektorej zo zákazníckych skupín, ktorých vytváranie organizuje za tým účelom, aby v súlade s podmienkami obsiahnutými v tejto zmluve a vo VZP napomohol poverovateľovi a ostatným členom zákazníckych skupín, a ktorými uzatvoril, resp. uzatvorí zmluvu zhodného obsahu ako je táto, k tomu, aby získal nákupné právo po tom, čo si poverovateľ bude riadne plniť povinnosti ustanovené touto zmluvou a VZP, splní podmienky stanovené touto zmluvou resp. VZP, a to na základe pravidiel uvedených vo VZP.

Podľa čl. III bod 3. Zmluvy o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva zo dňa 19.11.2012, poverený sa zaväzuje plniť iba tie povinnosti, ktoré sú konkrétne uvedené v tejto Zmluve a vo VZP. Pri vzájomnej spolupráci s poverovateľom bude poverený oprávnený spoliehať sa a predpokladať, že doklady, predložené poverovateľom pre účely zmluvnej spolupráce sú pravdivé a presné vo všetkých ohľadoch. Poverenému nevzniknú žiadne záväzky v dôsledku toho, že uskutoční právny úkon alebo opomenie uskutočniť právny úkon v súlade s touto zmluvou a v spoľahnutí sa na tieto dokumenty a skutočnosť, že sa spoľahne na tieto doklady, nebude predstavovať porušenie žiadneho z ustanovení tejto Zmluvy, okrem prípadu, ak bude spôsobené povereným zámerne alebo v dôsledku jeho hrubej neobanlivosti.

Podľa čl. III bod 4. Zmluvy o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva zo dňa 19.11.2012, poverený nebude povinný uskutočniť žiadne úkony okrem úkonov predpokladaných v tejto Zmluve a vo VZP dovtedy, kým mu poverovateľ nedoručí doklady dohodnuté v tejto Zmluve. Zmluvné strany berú na vedomie, že poverený je viazaný výlučne podmienkami tejto Zmluvy a VZP.

Podľa čl. III bod 5. Zmluvy o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva zo dňa 19.11.2012, poverený uvoľní finančné prostriedky v prospech poverovateľa v dohodnutej výške až po tom, čo si poverovateľ splní svoje povinnosti uvedené v tejto zmluve a bude splnená podmienka ich vyplatenia v súlade s touto Zmluvou a VZP v prospech poverovateľa. Termín získania nákupného práva na základe tejto Zmluvy však poverený nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť, či doň zasahovať. Poverovateľ berie na vedomie a nemá žiadne výhrady voči tomu, že presný dátum nadobudnutia nákupného práva v zmysle tejto Zmluvy je totiž vopred nedefinovateľný a závisí od podmienky, resp. okolností, ktoré nemožno ovplyvniť, pretože tieto podmienky a okolnosti závisia od viacerých faktorov neovplyvniteľných ani poverovateľom a ani povereným, ako napr.: od počtu členov zákazníckej skupiny, veľkosti spoločného fondu skupiny, počtu a výšky ponúk predčasného splácania v skupine a pod.

Podľa čl. IV bod 1. až 8. Zmluvy o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva zo dňa 19.11.2012, poverovateľ a poverený sa dohodli, že ak si poverovateľ dodrží platobné a iné zmluvné povinnosti a splní zmluvné podmienky na získanie nákupného práva, poverený vyvinie maximálne úsilie smerujúce k tomu, aby zabezpečil pre poverovateľa získanie nákupného práva poskytnutím dohodnutej sumy finančných prostriedkov potrebných na realizáciu nákupného práva v rozsahu podrobne popísanom vo VZP. Povinnosti poverovateľa a podrobná úprava podmienok, potrebných k nadobudnutiu nákupného práva sú uvedené vo VZP. Tým nie sú dotknuté ustanovenia tejto zmluvy týkajúce sa nemožnosti ovplyvniť termín nadobudnutia nákupného práva, obsiahnuté v predchádzajúcom článku.

Individuálne určená hnuiteľná vec, resp. služba, ktorú má v úmysle poverovateľ zakúpiť z finančných prostriedkov získaných na základe tejto zmluvy po nadobudnutí nákupného práva: nákup - rekonštrukcia. Suma finančných prostriedkov potrebných k realizácii nákupného práva je 7.500,- €, slovom sedemtisícpäťsto eur.

Doba viazanosti je 15 ro - 180 mes.

registračný poplatok je 300,- €.

Výška mesačných splátok: 67,- €.

Počet účastníkov zákaz. skupiny, ktorej členom sa stáva uzavretím tejto zmluvy poverovateľ: 360 osôb.

Dátum zriadenia zákazníckej skupiny: 7.10.11.

Podľa bodu 9 Všeobecných zmluvných podmienok, splnomocňujúci má právo do 30 dní od vzniku zmluvy, ale maximálne do dňa ďalšieho posúdenia, ktoré môže odôvodniť dorúčením písomného vyhlásenia na adresu sídla Splnomocnenca. Odstúpením poverovateľa sa rozviaže zmluva a jednorazový registračný poplatok vo výške 25 % Splnomocnenec vráti Poverovateľovi do 90 dní odo dňa odstúpenia od zmluvy. Poverovateľ berie na vedomie, že nakoľko sa zúčastňuje na ďalšom posúdení, jeho možnosť na odstúpenie zaniká.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Právny úkon je prejav vôle smerujúci k určitému právnemu následku, s ktorým právne normy takýto prejav vôle spájajú. Pokiaľ má byť právny úkon platný, musí prejav vôle vyhovovať všetkým náležitostiam, ktoré sú naň kladené právnymi normami. Medzi náležitosti právneho úkonu patrí sloboda a vážnosť vôle, určitosť a zrozumiteľnosť jej prejavu.

Z ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neplatný sa považuje právny úkon, ktorý odporuje zákonu alebo ktorý zákon obchádza, ale aj taký právny úkon, ktorý je síce v súlade so zákonom a ani zákon neobchádza, avšak sa prieči dobrým mravom. K obchádzaniu zákona dôjde v prípade, keď právny úkon nie je v priamom rozpore so zákonom, ale svojimi účinkami a najmä svojím účelom zákon, jeho ciele a zmysel (ratio legis) obchádza. Rozpor s dobrými mravmi môže byť namietaným dôvodom neplatnosti právneho úkonu len vtedy, ak tento úkon nie je v rozpore so zákonom a ani zákon neobchádza. Námietku neplatnosti právneho úkonu pre jeho rozpor s dobrými mravmi nemôže uplatniť ten z účastníkov právneho úkonu, ktorý sám konal v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 19.11.2012 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim

1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby alebo jeho splnomocnenec,

2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny,

3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi

- a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,
- b) upierať práva podľa § 3.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Konanie, ktorým je spotrebiteľ klamaný, zákon výslovne zakazuje, pričom je právne bezvýznamné, či predávajúci klame spotrebiteľa úmyselne alebo neúmyselne. Účelom zákazu klamaní spotrebiteľa je zabezpečenie primeranej informovanosti spotrebiteľa. Pre zodpovednosť predávajúceho je rozhodujúce už len zistenie, že spotrebiteľovi boli predložené zmluvné podmienky obsahujúce neprijateľné podmienky, nezrozumiteľné a nejasné podmienky, ktorých praktickým využitím by spotrebiteľ mohol byť poškodený. Je neprípustné a nesúladne s vyššie citovanou právnou úpravou, aby bol spotrebiteľ v spotrebiteľskom vzťahu s predávajúcim vystavený svojvôli predávajúceho pri aplikácii zmluvných podmienok.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3, 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznámí obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 120 ods. 3 O.s.p., ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľkou a odporcom došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu titulom dvoch zmlúv o vzájomnej spolupráci pri získaní nákupného práva, oboch uzavretých dňa 19.11.2012 s identickým obsahom. Tieto zmluvy súd s ohľadom na charakter zmluvného vzťahu a účastníkov zmluvného vzťahu považoval za zmluvy spotrebiteľské v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka, ktorá uzatvorila tieto zmluvy s odporcom vystupovala ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá má záujem využívať služby odporcu pre vlastnú spotrebu. Odporca bol v rámci poskytovania dohodnutej služby v postavení predávajúceho zmysle § 2 písm. b) bod 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a zároveň dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Súd poskytujúci ochranu navrhovateľke ako spotrebiteľovi preskúmal uzavreté zmluvy ako aj Všeobecné zmluvné podmienky, ktoré tvorili prílohu zmlúv a zistil, že zo strany odporcu došlo k dojednaniu podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľky ako spotrebiteľa. K upretiu práva spotrebiteľa na ochranu pred nepriateľnými podmienkami v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa došlo v prípade podmienok upravených napr. v čl. III bod 3., 4. zmlúv (čl. III. bodu 3 zmlúv: „Poverený sa zaväzuje plniť iba tie povinnosti, ktoré sú konkrétne uvedené v tejto Zmluve a vo VZP. Pri vzájomnej spolupráci s poverovateľom bude poverený oprávnený spoliehať sa a predpokladať, že doklady, predložené poverovateľom pre účely zmluvnej spolupráce sú pravdivé a presné vo všetkých ohľadoch. Poverenému nevzniknú žiadne záväzky v dôsledku toho, že uskutoční právny úkon alebo opomenie uskutočniť právny úkon v súlade s touto zmluvou a v spoľahnutí sa na tieto dokumenty a skutočnosť, že sa spoľahne na tieto doklady, nebude predstavovať porušenie žiadneho z ustanovení tejto Zmluvy, okrem prípadu, ak bude spôsobené povereným zámerne alebo v dôsledku jeho hrubej nebanlivosti.“, čl. III. bodu 4 zmlúv: „Poverený nebude povinný uskutočniť žiadne úkony okrem úkonov predpokladaných v tejto Zmluve a vo VZP dovtedy, kým mu poverovateľ nedoručí doklady dohodnuté v tejto zmluve. Zmluvné strany berú na vedomie, že poverený je viazaný výlučne podmienkami tejto Zmluvy a VZP.“). Uvedené podmienky pri ich praktickom výkone spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže tieto zmluvné podmienky upravujú výlučnú viazanosť odporcu ustanoveniami zmluvy (a vylučujú aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka), čím zakladajú hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd taktiež vzhliadol neprijateľnosť podmienky upravenej v bode 9. Všeobecných zmluvných podmienok, ktorá upravovala odstúpenie od zmluvy. Uvedená podmienka sa podľa názoru súdu odchyľuje od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Ak teda dôjde k odstúpeniu od zmluvy, táto sa zrušuje od začiatku a zmluvným stranám vzniká povinnosť vrátiť si vzájomne poskytnuté plnenia, teda nie len časť plnenia (ako bolo upravené v tejto zmluvnej podmienke). Okrem toho súd poukazuje na to, že posledná veta predmetnej zmluvnej podmienky právo navrhovateľky ako spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy vylúčila, čo je taktiež neprijateľná zmluvná podmienka.

Zmluvy ako celok i Všeobecné zmluvné podmienky podľa názoru súdu boli formulované nezrozumiteľne a zavádzajúco, keď zmluva zrozumiteľne upravovala len povinnosti navrhovateľky, pričom jej práva ako aj povinnosti odporcu upravovala nezrozumiteľne, dokonca tak, že na základe zmlúv nebolo možné ustáliť moment, dokedy bol povinný odporca splniť svoje zmluvné povinnosti. Zo zákona o ochrane spotrebiteľa jasne vyplýva, že spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Odporca v danom prípade porušil zákonnú požiadavku a upieral spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, keď v posudzovaných zmluvách, ktorých súčasťou tvoria VZP uvádzal neprijateľné podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorého odporca v danom prípade jednostranne znevýhodnil. Podľa Občianskeho zákonníka sa spotrebiteľ nemôže vzdať svojich práv alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Posudzované zmluvy a VZP obsahujú síce podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ má možnosť oboznámiť ešte pred uzatvorením zmluvy, no zároveň nemá možnosť pri uzatváraní zmluvného vzťahu ovplyvniť ich obsah, preto nesmú obsahovať neprijateľné podmienky. Zodpovednosti odporcu nezabavuje ani skutočnosť, že spotrebiteľ s uvedenými podmienkami súhlasil, keďže v danom prípade bolo povinnosťou odporcu, aby predložil spotrebiteľovi podmienky, ktoré sú v súlade s platnými právnymi predpismi, a teda aj s príslušnou právnou úpravou týkajúcou sa neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Pri posudzovaní neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok súd zohľadňoval to, či podmienka je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, pričom nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán. Spotrebiteľ pritom v dobrej viere uzatvára zmluvu s odporcom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Odporca v danom prípade podľa názoru súdu hrubo zanedbal odbornú starostlivosť, keďže predložil spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré zavazovali odporcu len na plnenie povinností vyplývajúcich z posudzovanej zmluvy a odkláňali sa od úpravy Občianskeho zákonníka v časti neplatnosti zmluvy ako celku. Nezrozumiteľná formulácia zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vytvára u spotrebiteľov počas trvania zmluvy stav právnej neistoty a pochybnosti o skutočnom obsahu zmluvných podmienok. S ohľadom na uvedené súd dospel k záveru, že posudzované právne úkony (zmluvy o spolupráci pri získaní nákupného práva zo dňa 19.11.2009) sú pre ich rozpor so zákonom a dobrými mravmi absolútne neplatnými právnymi úkonmi (na ktorú súd bol povinný prihliadať ex off). Ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov tejto zmluvy povinný vydať druhému to, čo na jej základe získal (§ 457 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ tak neurobí, dôjde na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu sa (§ 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že na základe zmlúv o spolupráci pri získaní nákupného práva zo dňa 19.11.2009 navrhovateľka vyplatila odporcovi celkovo sumu 868,- € (titulom registračného poplatku sumu 600,- € a titulom mesačných splátok sumu 268,- €). Keďže odporca v priebehu konania úhradu tejto sumy navrhovateľke nepreukázal a taktiež nepreukázal, že by došlo k zániku pohľadávky navrhovateľky inak, súd odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 868,- €, ktorú sumu navrhovateľka odporcovi titulom absolútne neplatných právnych úkonov uhradila. Zároveň súd zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľke i úrok z omeškania z dlžnej sumy a to dňom 21.1.2013 do zaplatenia, kedy už odporca bol v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Úrok z omeškania bol pritom zo strany navrhovateľky uplatnený v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ako i § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p a navrhovateľke ako v konaní plne úspešnému účastníkovi priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 178,01 € za 3 úkony právnej služby po 51,45 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh, účasť na pojednávaní dňa 21.7.2014), 2 x režijný paušál po 7,81 € (rok 2013), 1 x režijný paušál po 8,04 € (rok 2014), náhrada DPH.

Náhradu trov konania súd odporcu v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľky.

Zároveň súd zaviazal odporcu i na zaplatenie súdneho poplatku za návrh v tejto veci vychádzajúc z § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Nakoľko navrhovateľka ako spotrebiteľ je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku v tejto veci, pričom odporca bol v konaní neúspešným účastníkom konania, bolo potrebné uložiť mu povinnosť na zaplatenie súdneho poplatku za návrh v tejto veci tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.